

Det næste Affsnit, som fattedes under Forhandling, var det Indenrigsministeriet vedkommende, nemlig: Vædringsforslagene Nr. 1-8 til § 6 (se Tillæg B. Sp. 967—70), hvortil hører Bilag Nr. 3—7 (se Tillæg B. Sp. 1035—40), Vædringsforslagene uden for Udvalgets Vædringsforlagsliste under Nr. 1 til samme Paragraf (se foran Sp. 4311—12), Vædringsforslagene Nr. 14—29 til § 19 (se Tillæg B. Sp. 971—974), hvortil høre Bilag Nr. 8—19 (se Tillæg B. Sp. 1011—62), Vædringsforslagene Nr. 226—233 til § 26 I. (se Tillæg B. Sp. 1017—18), hvortil høre Bilagene Nr. 93—96 (se Tillæg B. Sp. 1185—1216) samt Nr. 5 uden for Listen (se foran), samt Vædringsforslagene Nr. 259—60 og 265—67 til § 27 II. og III. (se Tillæg B. Sp. 1025—26 og 1027—28), hvortil høre Bilag Nr. 112—14 (se Tillæg B. Sp. 1239—46) samt endelig Nr. 8 uden for Listen (se foran Sp. 4313—14).

Formanden (Høgsholt): Der er indløbet en Fejl i Vædringsforlaget under 17, idet der staar, at Summen skal forhøjes med 1790 Kr., det skal være med 490 Kr. Jeg antager, at ingen vil have noget imod, at denne Rettelse foretages. (Ophold). Rettelsen foretages altsaa.

Ordføreren (Lutein): Angaaende det første Vædringsforslag til § 6, altsaa Vædringsforlaget under Nr. 1, skal jeg ikke nærmere udtale mig, før Mindretallet selv har udtalt sig. Jeg skal blot ganste i Almindelighed sige, at Udvalgets Flertal jo ikke har noget imod den Tanke, at Postkontorer og Postekspeditioner holdes aabne saa længe som muligt, men det er ophjst for Udvalget, at Tilfredsstillelsen af denne Fordring vil medføre en hel Del Vanskelighed for Administrationen, saa at man ikke har drifstet sig til over for et Tilfagn af den ærede Minister, et Tilfagn, som jeg venter vil blive gentaget her i Salen, om, at der skal blive gjort saa meget som muligt, at slutte sig til en saadan bestemt Fordring som antydet i Forlaget. — Jeg ønsker dernæst at omtale Vædringsforslagene under Nr. 4 og 5, som angaa Opførelse af to Bygninger til Postkontorer i Vejen og Skern. Grunden til, at disse Bevillinger ikke ere tiltraadte af Udvalget, er ikke, at vi i og for sig have noget imod den Foranstaltning, at Post- og Jærnbanetjenesten adskilles paa disse Stationer, men at man finder Bygningsudgifterne i den Anledning at være urimelig høje. Der fordres f. Eks. i Skern til at opføre et Værelse til Postvæsenet af

Areale 100 Kvadratalen 5000 Kr. Jeg tror, at enhver bygningsskyndig vil indrømme, at et Lokale af den Art og i den Stil, som der kan fordres, kan bygges meget forsvarligt for omtrent det halve. Udvalget har derfor ikke kunnet tiltraade dette meget større Beløb, som her er forlangt. — Jeg ønsker dernæst under et at omtale de tre Vædringsforslag, som ere stillede af Indenrigsministeren under Nr. 3, 6 og 7, og som angaa Alderstillæg til de københavnske Postbude samt til Postmestrene og Reserverpostkonduktørerne, Forøgelse af Telegrafpersonalet og Alderstillæg til Telegrafbudene i København. Det er en Selvfølge, at naar Udvalget har haft at overveje Lønningsfakterne for disse tre Klasser, har man undersøgt, hvorledes de ere stillede til hinanden indbyrdes, og hvilke Grunde der kan være til at foretrække til Forhøjelse den ene eller den anden af dem, og tillige har man sammenlignet disse Personers pekuniære Stilling med andre Personers i lignende Stillinger i det Samfund, hvori vi leve. Resultatet af Udvalgets Undersøgelse er, at af disse tre Klasser ere Reservertelegrafisterne de uheldigst stillede, altsaa dem, hvis Ønsker om forbedrede Aar der er mest Anledning til at imødekemme. De københavnske Postbudes Lønninger stige nemlig fra 800 til over 1000 Kr. Det er ganste vist kun enkelte, der naa over 1400 til 1500 og 1600 Kr., men af den store Mængde er omtrent $\frac{1}{4}$ Lønnet med 800 Kr., $\frac{1}{4}$ med 1000 Kr., $\frac{1}{4}$ med 1200 Kr. og $\frac{1}{4}$ med 1400 Kr. Postmestrene ere omtrent stillede paa lignende Maade, idet der for dem gælder de samme Sætter fra 800 til 1400 Kr., og det samme gælder om Reserverpostkonduktørerne, Telegrafbudene ere noget lavere lønede, men det har altid været udtalt af den højtærede Indenrigsminister og, saa vidt jeg ved, ogsaa af Finansudvalgets Ordfører, at det maa anses for rigtigt, at Postbudene i det hele ere bedre lønede end Telegrafbudene, idet der fordres mere Ansvar og større personlig Dygtighed af et Postbud end af et Telegrafbud. Naar vi sammenligne disse Funktionærer med Reservertelegrafisterne, hvoraf 17 ere lønede hver med 700 Kr., 18 med 750 Kr., 7 med 800 Kr. og 10 med 1000 Kr., tror jeg, at enhver maa indrømme Rigtigheden af det, jeg først fremsatte, at Reservertelegrafisterne ere de uheldigst stillede. Udvalget er derfor, om det end ikke fuldstændig har tiltraadt den ærede Ministers Forslag om Ansættelse af Telegrafister, dog tilnærmelsesvis gaact ind derpaa, idet man har foreslaaet at ansætte 12, altsaa at forfremme 12 Reservertelegrafister til Telegrafister, i Stedet for som foreslaaet